

Żołnierz polski daje swej Ojczyźnie krew.

Ty, co swej krwi nie dałeś, daj choć pieniądze i kup

Pożyczkę Odrodzenia Polski!

legalny, i w wypadkach ujawnienia należy towar sekwestrować, odnośne zaś protokoły kierować do starostw. Nie należy przeszkadzać przewoźowi cukru do 500 gr. na osobę i nafty do 1 litra na osobę. Zaświadczenia na przewóz cukru, nafty i soli w większych ilościach wydawać może Ministerstwo Aproprowizacji lub upoważnione przez władze dyrekcje cukrowni łącznie ze strażą skarbową oraz uprawnione przez starostwa do sprzedaży powyższych artykułów hurtownie powiatowe.

Kupujący na kartki żywnościowe winni się legitymować odcinkami kart.

Podając powyższe do wiadomości, zaznaczam jednocześnie, że do Ministerstwa Aproprowizacji wpływają częste skargi na rekwizycje i sekwestry, dokonywane bez zachowania wymaganych formalności przez organa policji.

Polecam przeto pouczyć podwładne organa, że w razie dokonywania jakiejkolwiek rekwizycji i sekwestrów na podstawie powyższych wskazówek, organa policji obowiązane są w każdym wypadku wydawać kwity osobom, którym towar został odebrany. Protokoły o stwierdzeniu nadużyć lub dokonaniu sekwestru należy niezwłocznie przesyłać do właściwych starostów, do których należy dalsze postępowanie w tych sprawach, osoby zainteresowane zaś należy informować do kogo winny się zwrócić z ewentualnymi skargami lub reklamacjami i ewentualnie zanotować odpowiednio wskazówki na wydawanych kwitach.

** W myśl art. 978² i art. 979 ust. Post. Kar. funkcjonariuszom policji, wzywany do Sądów w sprawach karnych w charakterze świadków przysługuje prawo zwrotu kosztów przejazdu oraz diety, przyczem funkcjonariusze policji wezwani w charakterze osób, które wykryły przestępstwo lub wszczęły postępowanie karne, otrzymują zwrot kosztów podróży jak również diety w wysokości określonej dla urzędników państwowych, delegowanych w sprawach służbowych. Wydatki te zgodnie z art. 976 U. P. K. ponosić winien zarząd wymiaru sprawiedliwości.

Do czasu uregulowania z Ministerstwem Sprawiedliwości sprawy, w jaki sposób będą wypłacane koszty podróży i diety, należy regulować je z funduszy policji państwowej na rachunek Ministerstwa Sprawiedliwości i prowadzić odpowiednią ewidencję wypłaconych kwot. Każda pozycja kasowa winna mieć uzasadnienie w załączonej do dowodów kasyowych odnośnej awizacji sądowej.

** Na wniosek Komendanta Głównego Policji Państwowej Pan Minister Spraw Wewnętrznych powierzył przeprowadzenie finansowej i gospodarczej likwidacji b. Straży Rzecznej — Komisji Likwidacyjnej Policji Komunalnej.

Wobec powyższego wszystkie sprawy, dotyczące likwidacji b. Straży Rzecznej należy kierować pod adresem Komisji Likwidacyjnej Policji Komunalnej, Nowy-Swiat 67.

** Komenda Główna Policji przy-

stępując obecnie do opracowania budżetu policji państwowej na okres od 1/I do 31.XII 1921 r., na zasadzie

preliminarzy budżetowych, nadesłanych przez poszczególne urzędy policji państwowej w myśl instrukcji gospodarczej Nr. 24 (Rozkaz Komendy Głównej P. P. z dn. 16.II 20 r. Nr. 36), wzywa wszystkie urzędy policyjne do przedłożenia Komendzie Głównej w terminie jednomiciesiecznym wniosków dodatkowych do ich preliminarzy budżetowych, o ile wnioski te uważają za konieczne.

** Wobec krytycznego stanu produkcji papieru i w związku z tem potrzeby wprowadzenia jaknajdalej idącej oszczędności w używaniu papieru zarządzam co następuje:

1) referaty winny być sporządzane w miarę możliwości na wpływach, t. j. pismach, wchodzących do urzędu.

2) Przy załatwianiu spraw, wymagających kilku ekspedycji, nie należy dla każdej odpowiedzi używać nowego arkusza referatowego, lecz pisać je na tym samym arkuszu referatowym, niezależnie od ilości ekspedycji.

3) Przy załatwianiu wchodzących do urzędu spraw, których nie zachodzi potrzeba przechowywania w aktach, należy stosować tak zwane załatwianie odręczne, t. j. na dawnym akcie.

4) Należy bezwzględnie ograniczyć ilość sporządzanych odpisów pism.

5) Do chwili wyczerpania druków, pozostałych po okupantach, należy je używać przy załatwianiu spraw, pisząc na stronie, nie posiadającej druku.

6) Sprawozdania, raporty, protokoły, wytyczne, korespondencję wewnętrzną w obrębie danego urzędu należy pisać wiersz po wierszu, t. j. tylko na jeden odstęp.

7) Wszelkie pisma o treści krótkiej należy sporządzać tylko na kartkach bloczkowych.

8) Wszystkie pisma wychodzące z urzędu mogą tylko wtedy składać się z dwóch kartek, o ile pierwsza kartka została zapisana już na obu stronach.

9) Należy stosować w korespondencji miejscowej system listów t. zw. „kopertowych”, t. j. z zastosowaniem adresu na odwrotnej niezapisanej stronie odpowiednio złożonego arkusza, a to w celu zaoszczędzenia kopert. Wyjątek stanowią pisma, posyłane pocztą, oraz „tajne” i „poufne”, które w obrocie zarówno wewnętrznym jak i zewnętrznym winny być przesyłane w kopertach.

10) Wszystkie koperty pism, wpływających do urzędu, do których minął wymagany okres przechowywania, należy w razie możliwości powtórnie zużytkować po przerobieniu.

11) W obrocie zewnętrznym należy pisma, kierowane do jednego urzędu, wkładać do jednej koperty, wypisując na kopercie numery pism, znajdujących się w kopercie.

12) Jednocześnie celem uniknięcia ponownego przepisywania na maszynie czystopisu i korygowania tegoż, po przygotowaniu należy kierować do maszyn tylko definitywnie zaaprobowane rękopisy przez odnośnego aprobanta (naczelnika wydziału etc.).

** Wobec ciągłych skarg na systematyczną kradzież towarów, przewożonych kolejami, polecam jaknajenergiczniej przeciwdziałać tym kradzieżom czy to przez lotne oddziały, czy też przez stałe patrolowanie linii kolejowych, przeznaczonych na postój ładownych wagonów. Patrole, krążące po linjach, na których rozlokowane są wagony z towarami, winny być często kontrolowane przez odnośnych komendantów posterunków i komisarzy.

** W związku z rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych (Monitor nr. 123 z dn. 4.VI r.b.) o ustaleniu nazw stacji w Dyrekcji Warszawskiej zarządzam, zmianę nazw komisariatów policji pełniących służbę na kolejach w obrębie okręgu m. st. Warszawy, a mianowicie:

Komisariat Warszawa Wiedeńska osobowa na Warszawa Główna osobowa.

Komisariat Warszawa Wiedeńska towarowa na Warszawa Główna towarowa.

Komisariat Warszawa Kowelska na Komisariat Warszawa-Gdańska.

Komisariat Warszawa Piotrogradzka na Komisariat Warszawa-Wileńska.

Komisariat Warszawa Brzeska na Komisariat Warszawa-Wschodnia.

** W czasie dokonanej przez władze sądowe inspekcji poszczególnych urzędów prokuratorskich stwierdzono, że rozporządzenie

dane rozkazem Nr. 23 z dn. 28.II r. b. dotyczące bezzwłocznego zawiadamiania odnośnych urzędów prokuratorskich o wszelkich aresztowaniach, nie jest stosowane we wszystkich urzędach policyjnych. Polecam przeto Panom Komendantom Okręgowym dopilnować, aby wszystkie podwładne urzędy ściśle zastosowały się do wydanego rozkazu, tak, aby na przyszłość nie było powodu do powtórnych reklamacji ze strony władz sądowych.

Podaje się do wiadomości okólnik Pana Ministra Spraw Wewnętrznych Nr. 189 z dn. 2.VI r. b. w sprawie przechowywania skonfiskowanej broni:

„Wobec częstych zapytań P. P. Wojewodów, jak należy postępować ze skonfiskowaną bronią, wyjaśniam co następuje:

Skonfiskowaną broń lub amunicję wojkową starostowie winni pod rachunkiem i za potwierdzeniem odbioru wydać właściwym dowództwom okręgowym (okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 93 z dn. 7 lutego 1919 r. Nr. 33808-I-264), zaś inne gatunki broni i amunicji przysyłać winni niezwłocznie do właściwych województw, gdzie broń podlega segregacji na zdatną i niezdatną do użytku.

Wojewodowie winni broń zdatną do użytku przysyłać: palną krótką (rewolwery) — Komendantom Okręgowym Policji Państwowej dla użytku policji.

Broń zaś myśliwską — do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych na potrzeby straży lasów państwowych i komunalnych.

Broń niezdatną do użytku (szmelc) przysyłać należy do Departamentu Artyleryjskiego Ministerstwa Spraw Wojskowych w celu właściwego zużytkowania.

W miejscowościach, na które rozciąga się moc ustawy z dnia 25 lipca 1919 r., skonfiskowaną broń wszelkiego rodzaju należy oddawać jako dowód rzeczowy do dyspozycji władz sądowych, do których kompetencji należy rozstrzyganie spraw z oskarżenia o nielegalne przechowywanie broni i materiałów wybuchowych w takich miejscowościach” (okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 836 z dn. 24 grudnia 1919 r.).

Komendant Główny Policji
w z. M. Borzęcki w. r.

Z komendy głównej P.P.

W związku z obecną sytuacją militarną w dniu 7 b. m. w gł. komendzie P. P. odbyło się poufne zebranie wszystkich komendantów okręgowych P. P. pod przewodnictwem zastępcy komendanta gł. p. M. Borzęckiego i przy udziale szefa sekcji bezpieczeństwa M. S. W. p. St. Urbanowicza.

W gronie komendantów zasiadł po raz pierwszy nowomianowany zastępca gł. komendanta, na dzielnicę Poznańską p. Mrowinić symbolizujący obecnością swoją złączenie, zrost w jedną niepodzielną całość wszystkich dzielnic Polski

Wypadki zastały naród zjednoczonym, i zdolnym do odparcia każdego ciosu!

Zapadły uchwały mające poważne znaczenia dla władzy wykonawczej rządu.

Ze sprawozdań komendantów okr. ustalono że polityczna sytuacja w kraju i nastroje nie budzą żadnych obaw o rozstrój wewnętrzny.

Z polecenia p. M. S. W. zostały odwołane wszystkie urlopy w policji. W związku z powyższym w dniu 8 b. m. gł. komendant P. P. W. Henszel objął obowiązki służbowe.

Dotychczasowy naczelnik IV wydziału głównej komendy P. P. wyjechał do Poznania, gdzie objął stanowisko inspektora okręgowego.

W piątek d. 2 b. m. p. Ludwikowski zegnając się z urzędnikami IV wydziału w dłuższem przemówieniu podziękował za współpracę i zachęcał do dalszej działalności ku pożytkowi Ojczyzny.

W imieniu urzędników przemawiał komisarz Zakrzewski, dziękując p. Ludwikowskiemu za dotychczasowe kierownictwo.